

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5C/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318201460
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5318201460.10

Uznesenie

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou spore žalobcu A. Z.C., D.. XX.XX.XXXX, N. XXX XX F. XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom Centrum správnej pomoci, IČO: 51 937 573, so sídlom 841 04 Bratislava - Karlova Ves, Silvánska 459/11, proti žalovanému A. Y. Z., Z..F..P., L.: XX XXX XXX, Z. Z. XXX XX N., A. XX, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, o žalobe o určenie úveru za bezúročný a bezpoplatkový, o určenie neplatnosti zmluvy, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

- I. Konanie sa **z a s t a v u j e .**
- II. Žalovanému súd **p r i z n á v a** náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd v Čadci rozsudkom č.k. 5C/26/2018-218 zo dňa 07.03.2019 výrokom I. určil, že úver číslo zmluvy 8100058999 zo dňa 11.12.2013, uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, II. výroku rozhodol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere 8100058999 zo dňa 11.12.2013, je neplatná, III. výrokom uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.017,81 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a IV. výrokom žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Žiline uznesením 9Co/227/2019-268 zo dňa 30.04.2020 rozsudok Okresného súdu Čadca zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že v danej veci bolo smerodajným posúdenie otázky, či v predmetnom prípade neexistuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.z.p.o. sp. zn. 36/11/15 zo dňa 18.10.2016, právoplatný dňa 24.03.2017, vykonateľný dňa 28.03.2017, nakoľko žalovaný namietal, že týmto právoplatným rozsudkom bolo rozhodnuté o nárokoch veriteľa zo zmluvy. Odvolateľ taktiež namietal rozpor medzi prvým výrokom o vyhlásení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a druhým výrokom o vyhlásení zmluvy za neplatnú. Odvolací súd je toho názorom, že zákonom stanovená chýbajúca náležitosť v zmluve o úvere, nespôsobuje zároveň okrem prípadnej bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru aj neplatnosť celej zmluvy, pričom vyvodiť záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru možno len v prípade platne uzatvorenej zmluvy. Pokiaľ súd zaviazal žalovaného aj na vydanie bezdôvodného obohatenia, pri ktorom určil 10-ročnú premĺčaciu dobu z dôvodu, že mal za to, že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, toto nebolo preukázané, že by už v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy existoval úmysel žalovaného, ktorý by smeroval k bezdôvodnému obohateniu. Súd nemôže úmysel žalovaného zdôvodniť všeobecnými tvrdeniami o tom, že má dlhodobu v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a je povinný poznať a dodržiavať právne predpisy, týkajúce sa úverov, preto sa súd v ďalšom konaní bude v prvom rade zaoberať otázkou, či sa už vo vzťahu k prejednávánemu nároku nerozhodlo, ak dôjde k záveru, že ide o odlišný nárok a nejedná sa o res judicata, bude sa zaoberať námietkami, prednesenými v odvolaní.

3. Žalobca vo svojom návrhu žiadal určiť úverovú zmluvu za neplatnú, podrobiť ju kontrole z úradnej moci a povinnosti, keďže žalobca je spotrebiteľom. Žiadal určiť, že zmluva je neplatná, keďže je v nej uvedená výška úveru 1.500,- €, v skutočnosti bola poskytnutá len finančná čiastka 1.284,25 €. Do ceny zmluvy nebol zahrnutý poplatok vo výške 215,75 €. Taktiež zmluva nemá uvedenú konečnú splatnosť úveru, RPMN je neprimerane vysoká, vo výške 70,01 %, taktiež ročná úroková sadzba 76,21 % je v rozpore s dobrými mravmi, astronomická, úžernícka. Z tohto dôvodu je úkon podľa § 39 OZ neplatný. Zmluva musí taktiež obsahovať rozpis výšky, počtu a termínov splátok, istiny úrokov a iných poplatkov. Zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti. Zmluvné dojednania predmetných zmlúv o revolvingovom úvere nie sú podpísané zmluvnými stranami, sú napísané drobným nahusteným písmom. Rozhodcovská zmluva číslo 8100058999 je neplatná, keďže bola vopred pripravená na podpis, nebola dojednaná individuálne, žalobca nemohol ovplyvniť jej obsah. Pokiaľ aj z rozhodcovskej zmluvy vyplýva právo odstúpiť od nej do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia, od zmluvy možno odstúpiť len v prípade, ak je platná. Žalobca je presvedčený, že úver bol platený bez právneho dôvodu, počas podpisu zmluvy nevedel, čo sú to neprijateľné zmluvné podmienky, od 12.01.2014 do 12.06.2017 zaplatil žalovanému sumu 3.302,17 €. Žalobca má právny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tri roky dozadu, odo dňa podanej žaloby. Zmenou zákona číslo 129/2010 Z.z. o úveroch, zákonodarca rozhodol, že sa nebude musieť splátka rozpisovať na termíny splátok, istiny úrokov a poplatkov, až od 01.05.2018, o čom svedčí aj judikatúra súdov.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení sa k žalobe uviedol, že o úvere bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní sp. zn. 36/11/15 pred slovenským arbitrážnym súdom, rozsudkom zo dňa 18.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2017, vykonateľnosť 28.03.2017. Rozsudok nebol v zákonom stanovenej lehote napadnutý žalobou o jeho zrušenie. Márne uplynutie lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku zakladá vznik prekážky res judicate. Žalobca touto žalobou obchádza právnu úpravu žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Dané rozhodnutie je pre žalobcu záväzným podľa § 41 ods. 1, zákona číslo 335/2014 Z.z. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu o neuvedení presného údaju o výšku úveru, keďže časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vysporiadania pohľadávok, časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok, pričom samotná táto dohoda o poskytnutí služby, nebola podmienkou pre vznik zmluvy, spotrebiteľ ju uzatvoriť nemusel. Táto dohoda je poskytovaná osobitne, je teda individuálnym dojednaním podľa § 53 ods. 2 OZ. Žalovaný popiera, že neuviedol v zmluve konečnú splatnosť úveru, poukázal na to, že obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou a z ustanovenia článku 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, ktorý je dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluva obsahuje údaj o konečnej splatnosti viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch, počet mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim v článku 4, odsek 4.5 zmluvných dojednaní, vyjadrením presného dátumu v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zo dňa 11.12.2013. Žalovaný taktiež popiera tvrdenia žalobcu o neprimeranosti výšky odplaty, výška odplaty bola upravená podľa § 53 ods. 6 OZ. Zákonodarca v čase uzatvorenia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Za podstatné prevýšenie sa považuje prevýšenie o viac ako 25 až 27 %, priemerná výška v danom období bola 45,94 %, teda nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Žalovaný popiera, že je potrebné členiť jednotlivé splátky na splátky istiny úrokov a iných poplatkov, pričom poukázal na uznesenie NS SR 3Cdo/146/2017. Taktiež žalovaný popiera, že do RPMN mala byť zarátaná aj odplata za dobrovoľnú a individuálne dojednanú dohodu o poskytnutí služby. Žalovaný popiera tvrdenie žalobcu o neplatnosti splátkového kalendára, a oznámenia z dôvodu, že neboli podpísané, tvrdenia žalobcu o nečitateľnosti zmluvných dojednaní a tvrdenia žalobcu o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy. Žalobca nemusel, a ak by mu podmienky pre získanie úveru nevyhovovali, žiadať úver od žalovaného, takisto nemusel ani uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. V danom prípade ide o samostatnú zmluvu, listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy, vzniká nezávisle od uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva nebola nikdy podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný vznáša námietku premlčaného uplatneného nároku, v rozsahu 732,- €, ide o úhrady realizované pred 22.05.2016, t.j. dva roky späť od momentu podania žaloby. Žiadajú žalobu zamietnuť, priznať náhradu trov konania.

5. Po vydaní zrušujúceho uznesenia KS Žilina 9Co/227/2019-268 zo dňa 30.04.2020 požiadal žalobca o zmenu rozsudového návrhu, ktorú súd pripustil uznesením 5C/26/2018-34 zo dňa 12.02.2021 v znení :

I. Súd určuje, že úver číslo zmluvy č. 8100058999 zo dňa 11.12.2013 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

II. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8100058999 zo dňa 11.12.2013 je neplatná.

III. Rozhodcovská zmluva č. 8100058999 zo dňa 11.12.2013 je neplatná.

IV. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2 017,81 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na číslo účtu: IBAN: SK13 6500 0000 0000 1978 0748, BIC: POBNSKBA.

V. Žalovaný je povinný uhradiť úroky z omeškania zo sumy 2 017,81 € od 16.02.2018 vo výške 5 % ročne, ktorý je do 16.02.2021 vo výške 305,98 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na číslo účtu: IBAN: SK13 6500 0000 0000 1978 0748, BIC: POBNSKBA.

VI. Žalovaný je povinný uhradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení sa k uzneseniu KS Žilina 9Co/227/2019-268 zo dňa 30.04.2020 uviedol, že žiada rozšírenie žaloby, nakoľko rozhodcovská zmluva číslo 8100058999 je nekalá obchodná praktika, bola uzatvorená ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účinného od 01.01.2015 a preto by sa mala jej platnosť posudzovať podľa tohto zákona. Majú za to, že bola uzatvorená neplatne, čo spôsobuje materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Nebola individuálne dojednaná so spotrebiteľom, čo v rozhodcovskom konaní bráni tomu, aby bol na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý by mohol byť právoplatný a vykonateľný. Rozhodcovská zmluva je formulárová, vopred pripravená na samostatnej listine, z toho však nevyplýva, že ide o samostatnú zmluvu. Aj keď ju podpísal žalobca spolu so zmluvou o úvere na samostatný papier, malo to za účel obchádzanie zákonnej úpravy. Ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, kde bol výber súdu daný na žalovanom, ktorý sa rozhodol podať žalobu na rozhodcovský súd a spotrebiteľ tak už nemal možnosť podať návrh na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovský súd tak nemal právomoc rozhodovať danú vec, ide o nulitný právny akt. Rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka. Na základe zmluvy mal byť poskytnutý úver vo výške 1.500,- €, v skutočnosti bola poskytnutá len suma vo výške 1284,25 €. Teda ceny zmluvy je nesprávna, nie je v nej zahrnutý poplatok vo výške 215,75 €. Taktiež RPMN 70,01 % je neprimerane vysoká, z čoho vyplýva, že podľa § 39 OZ ide o neplatný právny úkon a žalovaný má právny nárok len na výšku úveru. V uvedenej zmluve chýbajú zákonom vyžadované náležitosti, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a termín konečnej splatnosti a taktiež priamo v zmluve nie je uvedená konečná splatnosť úveru, táto je uvedená v tzv. oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalobca spíňa premlčaciu lehotu podľa § 107 ods. 1 OZ a to ako dvojročnú, trojročnú, tak aj desaťročnú. Žalobca má právny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tri roky dozadu odo dňa podanej žaloby.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení sa k zmene žaloby uviedol, že poukazuje na rozsudok vydaný Krajským súdom v Trenčíne zo dňa 31.08. 2020, č.k. 6CoCsp/20/2020, z tohto vyplýva, že medzi stranami ďalej nebolo sporné, že zo strany žalobkyne nebolo iniciované konanie o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 a 46 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a vyššie uvedený rozhodcovský rozsudok sa tak stal právoplatným a vykonateľným. Súd je potom podľa § 228 ods. 1 CSP v spojení s § 41 ods. 1,2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní povinný rešpektovať tento rozsudok rovnako ako rozsudok všeobecného súdu, čo znamená, že aj rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy môže predstavovať prekážku veci rozsúdenej i pre občianske súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť v súvislosti s plnením na tú istú zmluvu. Tento právny záver je opodstatnený vtedy, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy, pretože iba platná rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi sporiacimi sa stranami. K preskúmaniu otázky platnosti rozhodcovskej zmluvy môže všeobecný súd pristúpiť v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktoré ale v súdnej veci neprebehlo, keďže žalobkyňa zostala v tomto smere nečinná. Odvolací súd zastáva názor, že zákonnú úpravu zákona č. 335/2014 Z.z. týkajúcu sa žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, nemožno suplovať alebo obchádzať žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorej ide o spor medzi tými istými účastníkmi konania (hoci v opačnom procesnom postavení), z toho istého skutku - na tom istom skutkovom základe, z toho istého zmluvného vzťahu (teda zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500030112 zo dňa 23.08.2013), ktorý skutkový dej už bol

právne kvalifikovaný v právoplatnom rozhodcovskom rozsudku „na plnenie“. Keďže daný rozhodcovský rozsudok o žalobe na plnenie zo dňa 19.07.2017 obsahuje riešenie otázky existencie právneho vzťahu s tým, že týmto rozhodcovským rozsudkom sa rozhodlo o povinnosti žalobkyne plniť z tohto vzťahu žalovanému, žalobkyňa sa nemôže žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia, založenej na prejudiciálnom určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti tej istej zmluvy o úvere, zhojiť to, čo nedosiahla v predchádzajúcom spore o plnenie, bez ohľadu na relevantnosť dôvodov jej žaloby. Taktiež je potrebné uviesť, že i súd prvej inštancie správne v tomto smere dôvodil, že ak sa raz právoplatne rozhodnutím súdu rozhodlo, že žalobca má právo na určité plnenie, nie je možné v inom ako zákonom predvídanom konaní uzavrieť, že takéto právo tu nebolo, resp. neexistovalo, čoho sa žalobkyňa fakticky domáha. Súd prvej inštancie však procesne pochybil, keď svoje závery pretavil do rozhodnutia o vecnom zamietnutí žaloby, hoci pre nedostatok procesnej podmienky bolo potrebné konanie zastaviť. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil pre nedostatok procesnej podmienky konania podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a konanie zastavil podľa § 391 ods. 1 v spojení § 230 CSP. Odvolací súd podotýka, že od 01.01.2015 je účinný zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorého účelom podľa dôvodovej správy je vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízky rozhodcovskému konaniu, ktorý umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že žalobkyňa bola účastníčkou spotrebiteľského rozhodcovského konania podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, avšak v uvedenom rozhodcovskom konaní bola pasívna. Po doručení rozhodcovského rozsudku mohla podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 3 mesiacov odo dňa doručenia, o čom bola poučená, avšak tak nepostupovala. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že je pravdivá argumentácia žalobkyne, že spotrebiteľ vo všeobecnosti požíva osobitnú právnu ochranu, avšak ani tá mu nemôže byť poskytovaná bezmedzne až do takej miery, že by ho úplne a bezvýhradne zbavovala náležitej miery nevyhnutnej obozretnosti a zodpovednosti, v záväzkovom vzťahu s dodávateľom. Platnosť rozhodcovskej doložky, resp. neprijateľnosť rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom, môže tak byť podľa názoru odvolacieho súdu skúmaná v rámci posudzovania existencie vykonateľného exekučného titulu v exekučnom konaní; prípadne v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 a nasl. zák. č. 335/2014 Z.z., a preto na argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa neplatnosti či neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v súdnej veci, neprihliadal. Žalovaný tvrdí rozpor medzi výrokom I. a II. a súčasne ich procesnú neprípustnosť. Žaloba v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia je neprípustná, nakoľko súd by samostatným výrokom rozhodoval o predbežnej otázke. Žalovaný žiada, aby súd konanie zastavil, alebo žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

8. Na pojednávaní dňa 17.06.2021 zobrala splnomocnená zástupkyňa žalobcu žalobu v časti o určenie, že úver číslo 8100058999 je bezúročný a bez poplatkov späť, v ostatnej časti zotrvala na podanej žalobe.

9. Právna zástupkyňa žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 01.08.2021 súhlasila s čiastočným späťvzatím žaloby, ktorou sa žalobca domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zároveň zotrvala na svojom predchádzajúcom vyjadrení, žiadala, aby súd konanie zastavil, eventuálne žalobu zamietol. V podaní zo dňa 12.08.2021 k výzve súdu zo dňa 28.07.2021 opätovne oznámila, že súhlasí so späťvzatím žaloby, zastavením konania v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zároveň doplnila svoje vyjadrenie, že o nárokoch žalovaného, ako veriteľa, voči žalobcovi ako dlžníkov, bolo už rozhodované, čo vyplýva aj z rozhodnutia KS Trenčín zo dňa 31.08.2020 č.k. 6CoCsp/20/2020. Vo vyjadrení uviedla opätovne skutočnosti, ktoré boli uvedené v predchádzajúcom vyjadrení.

10. Žalobca v konaní predložil tieto dôkazy:

- žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8100058999 zo dňa 11.12.2013,
- splátkový kalendár zo dňa 11.12.2013,
- odpoveď na žiadosť úpravy splátkového kalendára zo dňa 21.02.2018,
- rozhodcovská zmluva č. 8100058999 podpísaná žalobcom,
- výpisy z účtu,
- tabuľka úhrad,
- list MS SR č. 37017/2018/21 zo dňa 16.02.2018,
- e-mailová komunikácia zo dňa 12.01. - 14.01.2016,
- rozhodnutie SOU č. SK/0572/99/2013 zo dňa 24.02.2014,

- rozhodnutie KS Trenčín 4Co/93/2017,
- rozhodnutie KS Bratislava č. 2S/259/2015.

11. Žalovaný v konaní predložil tieto dôkazy:

- rozhodcovský rozsudok sp. zn. 36/11/15,
- zmluva o revolvingovom úvere číslo 8100058999,
- zmluvné dojednania,
- oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 11.12.2013,
- súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za tretí štvrťrok 2013,
- rozhodcovská zmluva číslo 8100058999,
- prehľad platieb žalobcom,
- úradný inšpekčný záznam z kontroly zo dňa 31.05.2011.

12. Podľa § 226 CSP právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 228 ods. 1 CSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 41 ods. 1, ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z.

(1)

Doručený rozhodcovský rozsudok má za podmienok podľa § 46 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> pre účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

(2)

Rozhodcovský rozsudok, ktorý má účinky právoplatného rozsudku súdu podľa odseku 1, je po uplynutí lehoty na plnenie v Slovenskej republike vykonateľný podľa osobitného predpisu.27) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>>

Podľa § 45 ods. 1, zákona č. 335/2014 Z.z.

(1)

Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

a)

účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,

b)

účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,

c)

rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

d)

stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,

e)

spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

f)

stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

g)

v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

h)

vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,

i)

stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

j)

rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

k)

výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,

l)

rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 46 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z.

(1)

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>>, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

(2)

Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

(3)

Ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu 28) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20190101>> aj v exekúcii.

13. Krajský súd v Žiline v zrušujúcom uznesení 9Co/227/2019-268 zo dňa 30.04.2020 uviedol, že v danej veci je smerodajným posúdenie otázky, či v predmetnom prípade neexistuje prekážka právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov z.z.p.o. sp. zn. 36/11/15 zo dňa 18.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.03.2017, vykonateľnosť 28.03.2017, keďže žalovaný namietal, že týmto právoplatným rozsudkom bolo rozhodnuté o nárokoch veriteľa zo zmluvy. Žalovaný v konaní poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, č.k. 6CoCsp/20/2020, zo dňa 31.08.2020, z ktorého jednoznačne vyplýva, že rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy, predstavuje prekážku rozsúdenej veci, pričom k tým istým právnym záverom dospel KS v Trenčíne aj v rozhodnutí č.k. 8CoCsp/8/2020 zo dňa 24.06.2020 a KS v Banskej Bystrici, č.k. 15Co/91/2019 zo dňa 27.02.2020. Súd teda prednostne riešil otázku „prekážky veci právoplatne rozhodnutej“. Medzi neodstraniteľné podmienky konania, ktoré vylučujú možnosť znova vec prejednať a o nej rozhodnúť je aj prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata). Táto prekážka svojou povahou patrí medzi tzv. negatívne procesné podmienky konania, súd jej existenciu zisťuje ex offa a ak je daná, má za následok zastavenie konania podľa § 161 ods. 2 CSP. Nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednávaná tá istá vec, t.j. ak v novom konaní ide o ten istý nárok, alebo stav, o ktorom

už bolo právoplatne rozhodnuté, ak sa týka rovnakého predmetu konania tých istých osôb, pričom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké, alebo rozdielne procesné postavenie. Z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov vyplýva, že ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok, alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený.

14. Súd sa v celom rozsahu stotožnil s vyjadrením žalovaného k zmene žaloby zo dňa 18.03.2021, kde poukázal na rozsudok vydaný Krajským súdom v Trenčíne 6CoCsp/20/2020 zo dňa 31.08.2020. V konaní bolo nesporné, že žalobca nepodal žalobu o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku podľa § 45, 46 zákona č. 335/2014 Z.z. a tento rozsudok sa tak stal právoplatným a vykonateľným. Súd je povinný ho podľa § 228 ods. 1 CSP v spojení s § 41 ods. 1, 2 zákona č. 335/2014 Z.z. rešpektovať tento rozsudok, ako aj rozsudok všeobecného súdu, ktorý ukladá povinnosť niečo plniť, podľa spotrebiteľskej zmluvy, ako prekážku veci rozsúdenej, i pre občianske súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť v súvislosti s plnením na tú istú zmluvu. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že tento posudzoval otázku platnosti rozhodcovskej zmluvy, uzatvorenej medzi stranami, pričom vyvodil svoju právomoc vo veci konať a rozhodovať. Rozhodcovská zmluva teda nebola vyhodnotená rozhodcovským súdom ako neprijateľná zmluvná podmienka, rozhodcovský súd výslovne uviedol dôvody, pre ktoré podľa jeho právneho názoru zmluva nejaví známky neprijateľnej zmluvnej podmienky. Rozhodcovský súd posudzoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ako podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, tak aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rozhodcovský súd mal za to, že rozhodcovská zmluva bola platne uzatvorená a k preskúmaniu otázky jej platnosti môže všeobecný súd pristúpiť iba v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia, v ktorej ide spor medzi tými istými účastníkmi konania z toho istého skutku, z toho istého zmluvného vzťahu, ktorý dej už bol právne kvalifikovaný v právoplatnom rozhodcovskom rozsudku na plnenie, nemožno obchádzať právnu úpravu týkajúcu sa žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd poukazuje na to, že od 01.01.2015 je účinný zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorého účelom je podľa dôvodovej správy vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov, blízky rozhodcovskému konaniu, ktorý umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa. Týmto zákonom došlo k prevzatíu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EU z 21.05.2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov. Žalobca bol účastníkom spotrebiteľského rozhodcovského konania, v uvedenom konaní bol však pasívny, nečinný, po doručení rozhodcovského rozsudku mohol podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 3 mesiacov, odo dňa doručenia, o čom bol aj poučený, avšak takto nepostupoval. Aj keď spotrebiteľ vo všeobecnosti požíva osobitnú právnu ochranu, nemôže byť táto poskytovaná neobmedzene až do takej miery, že by ho úplne a bezvýhradne zbavovala náležitej miery nevyhnutnej obozretnosti a zodpovednosti v záväzkovom vzťahu s dodávateľom. Platnosť rozhodcovskej doložky, resp. jej neprijateľnosť, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom, môže byť skúmaná v rámci posudzovania existencie vykonateľného exekučného titulu v exekučnom konaní, prípadne v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku a preto súd na argumentáciu žalobcov, týkajúcu sa neplatnosti, či neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy v súdnej veci neprihliadal.

15. Nakoľko súd v konaní zistil existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci rozhodcovským rozsudkom Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.z.p.o. sp. zn. 36/11/15 zo dňa 18.10.2016, právoplatný dňa 24.03.2017, vykonateľný dňa 28.03.2017, ide vo veci o neodstraniteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offa a preto konanie zastavil.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, nakoľko mal žalovaný v konaní plný úspech, súd mu priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolanie je možné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Čadca písomne dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.